05/01/2023

Ο Μητροπολίτης Σάμου και Ικαρίας Ευσέβιος στο ope.gr για τα Θεοφάνεια και τη “χαλάρωση” των Ορθοδόξων

/ Συνεντεύξεις

Για την εγκύκλιό του όσον αφορά στη μεγάλη εορτή της Χριστιανοσύνης -τα Θεοφάνεια– αλλά και για ποιούς λόγους δεν επιτρέπεται η ταυτόχρονη τέλεση των Μυστηρίων του Γάμου και του βαπτίσματος μίλησε αποκλειστικά ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σάμου και Ικαρίας κ. Ευσέβιος στο Πρακτορείο «Ορθοδοξία» (ope.gr).

Ακούστε ολόκληρη τη συνέντευξη του Σεβασμιωτάτου στο ope.gr και τον δημοσιογράφο Αντώνη Μακατούνη:

«Πράγματι το βάπτισμα του Κυρίου μας στον Ιορδάνη ποταμό από τον Τίμιο Πρόδρομο και Βαπτιστή Ιωάννη εντάσσεται στα ιστορικά γεγονότα τα οποία επετέλεσε ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός από άκρα συγκατάβαση για τη δική μας

σωτηρία. Ο Θεάνθρωπος Χριστός δεν είχε βέβαια ανάγκη να βαπτιστεί καθώς είναι ο μόνος αναμάρτητος», ανέφερε αρχικά και μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σάμου και Ικαρίας **κ. Ευσέβιος.**

Στη συνέχεια ο Σεβασμιώτατος προσθέτει, *«Θα πρέπει να αναλογιστούμε και την ευθύνη μας γιατί όντως σήμερα έχουμε "χαλαρώσει" ως Ορθόδοξοι Χριστιανοί και ως Μέλη της Εκκλησίας. Αυτή η ευθύνη μας συνεπάγεται την πνευματική μας φροντίδα, διότι δυστυχώς για όλα τα άλλα φροντίζουμε εκτός από τη σωτηρία μας. Με την έννοια, να φροντίσουμε την ψυχή μας ώστε να αποχτήσει και αυτή εφόδια για να μπορέσουμε να ζήσουμε αυτή την πνευματική ζωή που πρέπει να είναι καθημερινή αναφορά στο Χριστό μας, μέσα από την προσεχή μας, το πρωί, το βράδυ, την ώρα του τραπεζιού μας, οποιαδήποτε στιγμή θα παρουσιασθεί κάποιο πρόβλημα και κάποια δυσκολία. Εδώ θα μου επιτρέψετε να πω ότι εκεί θυμόμαστε μόνο το Χριστό, εκεί θυμόμαστε μόνο την Παναγία μας, σε αυτές τις δύσκολες ώρες».*

Να μην προγραμματίζονται από τούδε και στο εξής διπλά μυστήρια (Γάμος και Βάπτιση μαζί)

"Οφείλουμε να είμαστε σύμφωνοι με την Παράδοση της Εκκλησίας μας. Επικράτησε σήμερα να γίνεται και ο γάμος και η βάπτιση μαζί. Δεν μπορούμε να είμαστε ανακόλουθοι, όταν στις ευχές του Γάμου ζητούμε "καρπόν κοιλίας" και όταν τελούμε το μυστήριο που θέλουμε να είναι συνέχεια του Γάμου να έχουμε μπροστά μας το "καρπόν της κοιλίας". Για αυτό απευθυνόμενος προς τους εδώ χριστιανούς μας, τους παρακαλώ και τους προτρέπω να μην προγραμματίζουν από τούδε και στο εξής τέτοιου είδους διπλά μυστήρια για να μην έρθουμε στη δύσκολη θέση να απαγορέψουμε την τέλεσή τους" επισημαίνει, μεταξύ άλλων, **ο Σεβασμιώτατος.**

Αναλυτικά η Ποιμαντορική Εγκύκλιος του Σεβασμιωτάτου:

Τό βάπτισμα τοῦ Κυρίου μας στόν Ἰορδάνη ποταμό ἀπό τόν Τίμιο Πρόδρομο καί Βαπτιστή Ἰωάννη, ἐντάσσεται στά ἱστορικά γεγονότα, τά ὁποῖα ἐπετέλεσε ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός ἀπό τήν ἄκρα συγκατάβασή Του πρός ἐμᾶς, γιά τή σωτηρία μας.

Ὁ Θεάνθρωπος Χριστός δέν εἶχε ἀνάγκη νά βαπτιστεῖ, καθώς εἶναι ὁ μόνος Ἀναμάρτητος. Γι' αὐτό καί στό σημερινό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα ἐπισημαίνεται ὅτι ἀμέσως βγήκε ἀπό τό νερό, ἀφοῦ δέν εἶχε ἁμαρτίες νά ἐξομολογηθεῖ, ὅπως ὅλοι ὅσοι πήγαιναν γιά νά βαπτιστοῦν καί νά συγχωρεθοῦν οἱ ἁμαρτίες, πού ἐξομολογοῦνταν, ἐνόσῳ διαρκοῦσε τό βάπτισμά τους.

Ὁ Χριστός θέσπισε τό μυστήριο τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος γιά τήν σωτηρία μας καί ὅπως ὁ Ἴδιος διδάσκει μέσα ἀπό τό Εὐαγγέλιο τοῦ Ἰωάννου (βλ. Ἰω. γ΄5) εἶναι ἡ θύρα διά τῆς ὁποίας εἰσερχόμαστε στή Βασιλεία Του καί γινόμαστε μέλη τοῦ σώματός Του, τῆς Ἐκκλησίας δηλαδή, ἡ ὁποία ἔχει κεφαλή τόν Χριστό καί μέλη ὅλους τούς βαπτισμένους στό ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος καί πιστεύοντας στόν Χριστό ὡς Θεό Σωτῆρα καί Λυτρωτή.

Ὁπότε ἡ σημερινή ἡμέρα πρέπει νά θυμίζει σέ ὅλους μας τό βάπτισμά μας.

Τήν στιγμή δηλαδή κατά τήν ὁποία διά τοῦ Ἁγιασμένου νεροῦ τῆς Κολυμβήθρας, ξαναγεννηθήκαμε ἀπό τήν πνευματική μήτρα τῆς Ἐκκλησίας, καθαρισθήκαμε ἀπό τό προπατορικό ἁμάρτημα καί κάθε ἄλλη ἁμαρτία καί γίναμε μέλη του σώματος τοῦ Χριστοῦ. Μαζί μέ αὐτή τήν ἀνάμνηση ὅμως, θά πρέπει νά ἀναλογιζόμαστε καί τήν εὐθύνη, πού ἔχουμε ὡς Ορθόδοξοι Χριστιανοί, ὡς μέλη τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Ἡ εὐθύνη μας αὐτή συνεπάγεται τήν πνευματική μας φροντίδα, ὥστε νά συντηροῦμε αὐτήν τήν ἑνότητα μέ τόν Χριστό, μέσα ἀπό τήν μυστηριακή ζωή τῆς Ἐκκλησίας Του.
Ἡ πνευματική αὐτή ζωή συνίσταται στήν καθημερινή μας ἀναφορά στόν Χριστό μέσα ἀπό τήν προσευχή μας, τό πρωϊ καί κυρίως τό βράδυ, ὅπως ὁ Ἴδιος μᾶς τό ζητεῖ στήν ἐπί τοῦ Ὄρος ὁμιλία Του (βλ. Ματθ. στ΄6). Ἀκολούθως νά φροντίζουμε νά ἐκκλησιαζόμαστε τουλάχιστον τίς Κυριακές καί νά μεταλαμβάνουμε τακτικά ἀπό τά Ἄχραντα Μυστήρια, ὥστε νά συντηρούμαστε στήν πολυπόθητη ἑνότητα μέ τόν Χριστό. Καί κατά τήν δύναμή μας, νά τηροῦμε τίς νηστεῖες τῆς Ἐκκλησίας μας, φροντίζοντας ὄχι μόνο γιά τήν ὑλική νηστεία τῶν φαγητῶν, ἀλλά καί γιά τό πνευματικό μέρος τῆς νηστείας, πού ἀφορᾶ στίς σκέψεις, τούς λογισμούς, τίς ἐπιθυμίες, τίς πράξεις μας, σύμφωνα καί μέ ὅσα οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μᾶς συμβουλεύουν. Ἀκόμη δέ νά ἀξιοποιήσουμε τήν εὐκαιρία καθημερινά νά βρίσκουμε λίγο χρόνο νά μελετοῦμε τόν λόγο τοῦ Θεοῦ μέσα ἀπό τήν Ἁγία Γραφή καί κυρίως μέσα ἀπό τήν Καινή Διαθήκη, ὥστε νά γνωρίζουμε τό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί νά ζοῦμε σύμφωνα μέ αὐτό. Κι ὅταν ἡ καρδιά μας βαρύνει ἀπό τίς ἁμαρτίες, νά προστρέχουμε στό Μυστήριο τῆς Ἐξομολογήσεως, ὥστε νά μᾶς ξεκουράζει ὁ Χριστός, ὁ Ὁποῖος μᾶς καλεῖ λέγοντας: «ἐλᾶτε πρός ἐμένα ὅλοι ὅσοι κουράζεσθε καί εἶστε φορτωμένοι καί ἐγώ θά σᾶς ἀναπαύσω» (βλ. Ματθ. ια΄28) καί ἔτσι ἀνανεωμένοι νά συνεχίζουμε τήν πορεία μας.

Σέ συνέχεια δέ καί τῶν ὅσων ἀκροθιγῶς εἴπαμε στό ἐγκύκλιο Μήνυμα τῆς Πρωτοχρονιᾶς, ἄς φροντίσουμε νά ἀκολουθοῦμε τήν ἱερά Παράδοση τῆς Ἐκκλησίας μας. Στίς οἰκογενειακές μας γιορτές καί στίς Πανηγύρεις τῶν Ἁγίων μας, νά ἐκκλησιαζόμαστε, νά προσφέρουμε τό δικό μας σπιτικό πρόσφορο γιά νά νά τελεσθεῖ ἡ θεία Λειτουργία, τό νάμα, τό καθαρό κερί, τό θυμίαμα καί τήν ἀρτοκλασία.

Ἐξαιρέτως δέ νά τό πράττουμε αὐτό στίς ὀνομαστικές μας ἑορτές, διότι ἐξαιτίας τοῦ ὀνόματος, πού λαμβάνουμε ἑορτάζουμε τόν Ἅγιο ἤ τήν ἑορτή. Ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία μας ἐπιμένει νά λαμβάνουμε χριστιανικά ὀνόματα, ὥστε νά ἔχουμε τόν Ἅγιο, πρότυπο καί προστάτη στή ζωή καί τήν οἰκογένειά μας, ἀλλά καί τήν χαρά νά ἑορτάζουμε τήν ὀνομαστική ἑορτή καί ὄχι τά γεννέθλια, πού εἶναι ξενόφερτη συνήθεια.

Νά φροντίζουμε ἐπίσης νά τιμᾶμε τούς κεκοιμημένους μας, ὅπως ἡ Ἐκκλησία μας θέλει. Κυρίως ὅμως νά προσέξουμε νά μήν ἀδιαφοροῦμε γιά τό Μυστήριο τοῦ Γάμου, τό ὁποῖο ὁ ἀπόστολος Παῦλος τό ὀνομάζει μέγα (βλ. Ἐφες. ε΄32), ἀλλά στή σύγχρονη ἐποχή περιφρονεῖται ἄσχημα καί ἀντί γιά ἕνα τίμιο γάμο, εὐλογημένο ἀπό τόν Χριστό, οἱ ἄνθρωποι ἐπιλέγουν, ὡς μή ὤφειλε, τό σύμφωνο συμβίωσης ἤ τόν πολιτικό γάμο. Τό ἀποτέλεσμα εἶναι νά ἀπομονώνονται ἐκτός Ἐκκλησίας καί νά τιμωροῦν τόν ἑαυτό τους νά μένουν χωρίς τήν κοινωνία τοῦ Χριστοῦ, μέ ὅ,τι ἀρνητικό συνεπάγεται αὐτό.

Ὀφείλουμε δέ, ἐάν θέλουμε νά εἴμαστε σύμφωνοι μέ τήν παράδοση τῆς Ἐκκλησίας μας, νά ἀποφεύγουμε τήν ταυτόχρονη τέλεση τῶν Μυστηρίων τοῦ Γάμου καί τοῦ βαπτίσματος τῶν Παιδιῶν. Διότι δέν μποροῦμε νά εἴμαστε ἀνακόλουθοι καί στίς εὐχές τοῦ γάμου νά ζητοῦμε «καρπόν κοιλίας», ἕτοιμοι νά τελέσωμε στή συνεχεια τό βάπτισμα αὐτοῦ τοῦ καρποῦ!

Θερμά παρακαλοῦμε δέ καί πατρικά προτρέπουμε νά μήν προγραμματισθοῦν ἀπό τοῦδε καί εἰς τό ἐξῆς, ἄλλα τέτοιου εἴδους διπλά Μυστήρια, γιά νά μήν ἔλθουμε στή δύσκολη θέση νά ἀπαγορεύσουμε τήν τέλεσή τους!

Ἀγαπητά μου Παιδιά

Ὁ Μέγας Ἁγιασμός, ὁ ὁποῖος τελεῖται καί χθές καί σήμερα σέ ἀνάμνηση τοῦ Βαπτίσματος τοῦ Χριστοῦ καί τόν ὁποῖον λαμβάνουμε γιά νά ἁγιάσουμε τή ζωή μας διατηρώντάς Τον στό προσκυνητάριο τοῦ σπιτιοῦ μας, ἀποτελεῖ ἕνα χειροπιαστό σημεῖο τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ, πού μᾶς συνοδεύει στήν προσπάθειά μας νά ὑπάρχουμε μέλη τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ. Κι ὅπως αὐτό τό Ἁγιασμένο νερό δέν ἀλλοιώνεται, ὅσα χρόνια κι ἄν περάσουν, διότι τό συνοδεύει ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ, τό ἴδιο συμβαίνει και μέ ὅλους ἐμᾶς,

Ἀπό τήν στιγμή, πού ἁγιασθήκαμε στό νερό τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος καί λάβαμε τή σφραγίδα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μέ τό Ἅγιο Χρῖσμα, πορευόμαστε μέ την χάρη τοῦ Θεοῦ καί ζοῦμε ὡς μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, ὅπως ἀκριβῶς τό τονίζει ὁ ἀπόστολος Παῦλος ὁμιλώντας στούς Ἀθηναίους: «ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμέν», ἤδη ζοῦμε μέσα στήν θεϊκή παρουσία καί ἁγαθότητά Του δηλαδή καί κινούμαστε καί ὑπάρχουμε ἐν Χριστῷ! (Πραξ. ιζ΄ 28).

Μετ’ εὐχῶν καί πατρικῆς ἀγάπης ἐν Χριστῷ ἐπιφανέντι

Ὁ Ἐπίσκοπός Σας

† Ὁ Σάμου καί Ἰκαρίας Εὐσέβιος